

Maakt het iets uit wat we schrijven?

Maakt het iets uit wat we zeggen? Staat niet alles al vast of valt er weinig te veranderen? Er zijn nogal wat zaken opgeschreven en gezegd en het meeste daarvan is eigenlijk gewoon herhaling. Het meeste is gewoon bekend en de wereld draait door.

Wanneer een heldere geest eens iets nieuws opschrijft, dan zijn er weinig die het lezen en nog minder die erover nadenken en tot zich laten doordringen. Later zal een minder heldere geest het interpreteren en doen passen in het dan geldende narratief. Wat blijft er over van het oorspronkelijke en hoeveel mensen zijn daar werkelijk door aangeraakt?

Iemand die zeker is gegroeid in bewustzijn is de schrijver die moeite heeft gedaan om zijn inzicht te verkrijgen. En om dat inzicht voor zichzelf inzichtelijk te maken om te kunnen presenteren aan anderen. Hoe origineler het is, des te groter de impact kan zijn. De enkele lezers die het op waarde schatten zijn geïnspireerd om het inzicht over te nemen en daarop verder te bouwen.

Twee vragen vind ik interessant. Waar komt dat inzicht vandaan? Hoe krijgt dat inzicht verder vorm? Het inzicht 'springt' in de gedachte. De gedachte wordt opgeschreven (en uitgesproken) waardoor het 'materialiseert', we worden bewust. De schrijver wordt bewust en de lezer krijgt diezelfde kans. De schrijver en de lezer die bewust zijn geworden 'programmeren' het inzicht in de 'code'.

Mijn uitleg is dat ons collectief bewustzijn of zo je wilt God ons de inzichten aanreikt. Het is een algemene uitzending en ieder mens is een ontvanger, maar niet iedereen is afgestemd op het juiste kanaal en niet iedereen zit voor de radio. Toch zijn er vele ontvangers die goed werken en hun gezamenlijke inzet zorgt ervoor dat één of meer gaan opschrijven wat uitgezonden is. Dit is ook waarom ik stel dat uitvindingen door het collectief worden gedaan en profeten zoveel talent hebben om zeer goed naar de uitzendingen te kunnen luisteren en verwerken.

Wanneer slechts één persoon het inzicht krijgt, zal niemand echt geïnteresseerd zijn. Maar wanneer ook anderen het inzicht krijgen, dan zullen ze het gepresenteerde inzicht herkennen en omarmen. De uitvinding en profetie krijgen vaart als het volk daar klaar voor is. Wanneer een inzicht materialiseert, maar het volk er nog niet klaar voor is, dan zal het meerdere keren rondcirkelen en heen en weer springen tussen de mensen en het collectief bewustzijn. Totdat voldoende mensen de uitzending kunnen beluisteren.

Geen enkel inzicht gaat ooit verloren, maar alle inzichten hebben tijd nodig om te kunnen beklijven. Maakt het denk je iets uit of we met z'n allen iedere dag hetzelfde boek lezen of naar dezelfde goeroe luisteren? De verkondigde inhoud blijft elke keer hetzelfde en is herhaling. Wat doe je ervoor om afstemming te krijgen op het 'signaal' van de bron?

Leren we van elkaar of van God? Wanneer ik een inzicht doorgeef aan jou, leer je dan van mij of van jezelf? Je luistert namelijk naar de uitzending om mijn inzicht op waarde te kunnen schatten. Mijn inzicht is jouw inzicht, omdat het een herinnering is die we beide dragen of een uitvinding die we beide doen. Mijn inzicht komt van God en gaat naar God, datzelfde geldt voor jou. Alles wat we tegen elkaar zeggen wat betreft wezenlijke bewustwording gaat via God. Een tekst kan inspireren, maar daarna moet je het zelf doen. Ik kan de frequentie van het kanaal delen, maar dan moet jij de zender opzoeken.

Dit is belangrijk omdat we als mensheid pas verder kunnen komen als we massaal gaan afstemmen op de bron. We zullen zelf moeten gaan leren luisteren naar de inzichten die ons worden aangereikt. Die inzichten staan niet in een boek en worden niet verteld door een wijze. Het boek en de wijze zijn inspiratiebronnen, maar niet meer dan dat. De inhoud kan zelfs belemmerend werken en conditioneren. Je zult moeten leren jezelf af te stemmen. Maar hoeveel mensen zullen zich nu hier door mijn schrijven laten inspireren?

Nico Cost, 28 januari 2025